

„EDINOST“
Izhaja po vikrat na teden v šestih izdanjih ob **terkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—

Naravnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 n.é., izven Trsta po 4 n.é.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in jerno zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 12. Vsako pismo mora biti frankovano, ker odfrankovano se ne sprejemajo. Rokodaji se ne vračajo.

Naravnino, reklamacije in oglase sprejema *Upravništvo ulice Molino picolo št. 3, II. nadst.* Naravnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprto reklamacije se prosto pošiljajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 24. januarja 1897.
v sv. Križu.

(Dalje.)

Po prečitaniu resolucije, zahtevajoče osnutje okrajnega glavarstva za tržaško okolico, se je prvi oglašil za besedo dr. M. Pretner.

Govoričenje o ločenju od Trsta je bedasto. Kam naj bi prišel sv. Križ? Pod Sežano? To ni mogoče? Saj je že bližnja Nabrežina v drugi pokrajini. In tudi ko bi bilo mogoče, mi ne bi hoteli tega, ker ima okoličan iste pravice do vseh mestnih naprav kakor meščan. Naš glavni in jedini namen je ta, da bi se zboljšale razmere! A da so razmere res žalostne in da so ljudje nezadovoljni, je najboljši dokaz ta, da so bili vsi ti naši shodi obilno obiskani.

Kake so razmere v vaši svetokrižki vasi? Tu imate cerkev, ki vam ne zadošča. Davna želja vaša je, da dobite prostornejšo cerkev. Ali pa res mislijo mestna gospoda na to, da bi vstregli tej vaši želji? Kaj še! Pred tremi leti je bil sicer tu neki dobro poznani gospod s pretvezo, da se pebrine za to. Prišel je cerkev merit. Ali značilno je že to, da ta gospod sam nikdar ne zahaja v cerkev in mu je cerkev deveta briga, a še značilneje je to, da je prišel pred volitvami! Najpriprostejši človek bi pogodil lahko, da je bil to le pesek v oči. Sleherni pametni človek pa poreče, da cerkve se zida za potrebo, ne pa — za nabiranje glasov o volitvah. (Živahno pritrdjevanje.)

Tu bi trebali vi, ki se posebno bavite s kmetijstvom, da vam prirede šolo za pouk v racionalnem gospodarstvu. Kdo v mestu misli na to? Tu bi trebali vi šole za klesarstvo in risanje. Kdo v mestu misli na to? To so za vas življenska vprašanja, a za ta vprašanja se ne zmeni živ krst. Taka je tista mestna skrb za vas! (Tako je! Tako!) Sploh je meuda ni dežele, kjer bi se tako malo sterilo za kmetijstvo, kakor tu v ti naši pokrajini tržaški. Grugod imajo v takih stvareh prvo besedo domačini, tu pa tuji. A kako je z vprašanjem ribiškim! Mi smo v prijateljskih odnešajih se se-sebno kraljevino italijansko in smo tej deželi kon-

cedirali nekoliko ugodnosti glede lovenja rib. A ako daleč smo prišli?! Tako daleč, da ribiči iz sosednje države kratijo kruk domačim ribičem. Dolžnost bi bila mestni občini, kateri pripadate vi križki ribiči, da bi se potegnila za vas in vaše pravice. Kdaj pa je storila kaj takega še naša mestna občina? Za to občino ste vi, kakor da bi bili tuji. (Viharno pritrdjevanje in vsikliki ogorčenja.)

Istotako se postopa z vami v jezikovnem pogledu. Zakoni pravijo, da imamo vsi jednake pravice. Kako se pa vršijo ti zakoni v ti naši pokrajini tržaški?! Saj veste sami: mestni gospodi je ljubši kak Kalabrež nego pa domačin - okoličan. Tako preziranje gospodarskih, političnih in narodnih pravic okoličanov je nezakonito in nezakonitost se mora odpraviti! (Živoklic.) Urad, ki postopa tako, kakor postopa naš mestni urad, ne izvršuje državnih in cesarskih zakonov.

Kake razmere so to, ko imata v naši okolici besedo izključno le capovila in poljski čuvaj, domačin pa nima besede!

Prvi korak do tega, da ljudstvo dobi svobodno izvoljenih načelnikov, bilo bi ravno okrajno glavarstvo. Gospoda naj ukazujejo v mestu, vi pa v okolici, in ukupne stvari naj bise upravljale skupno. To je naš namen in mislim, da je pošten. (Pritrdjevanje). Zato vam priporočam tudi jaz, da vsprejmete predloženo vam resolucijo.

Predsednik Mandič: Kdor je za resolucijo, prečitano po dru. Gregorinu, naj vzdigne roko!

Kakor bi trenil so vsi zborovalci vzdignili roko in čuti je bilo vsiklikov: Ako bi imeli po več rok, vzdignili bi jih še več.

(Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 3. februvarja 1897.

Naš cesar in pa ruski car. Korespondenčni urad poroča z Duaja: „Politische Corresp.“ javlja iz Peterburga: Cesar Fran Josip vrne carju obisk aprila meseca v Peterburgu. Cesarja bode spremljal minister za zunanje stvari, grof Goluchovski.

vihravi umetniki — on prihaja domov vselej tako pozno... Sedite, večerjali bodete žnjim...“

„Ne, ne, lepa hvala“, je odvrnil Fran, čegar ustnici sti bili še sedaj blede valed ginjenosti, „hvala, nočem se muditi. Videl sem še luč pri vas ter sem prišel povedat vam, poročat vam veliko novico, ki vas bode gotovo veselila, saj vem, da me imate radi...“

„Moj Bog! Kaj pa?“

„Gospod Fran Risler se je zaročil z gospodično Sidonijo!...“

„In jaz sem ravnokar dejala, da mu sedaj ne manjka drugega, nego dobre ženice!“ vzkliknila je mamica Delobelleova, skočila po koncu ter se zagnala Franu okoli vratu.

Désirée ni mogla ziniti niti besedice. Nagnila se je še niže čez delo, in ker je Fran mislil izključljivo le na svojo srečo ter je mamica Delobelleova imela le za uro oči, da bi videla, pride-li njen veliki mož kmalu domov, nihče ni opazil vzbujenja in bledoba hromega dekleta, niti krčevitega trepetanja male ptice v njenih rokah, ki je ležala tu, z glavo nagujeno nazaj, kakor smrtno ranjena.

S Kranjskega nam pišejo dne 2. februvarja Kompromis mej našima strankama se torej ni posrečil: prepričali so ga politično nezreli ljudje, ki sicer že jedó „svoj kruh“, ki pa za narod nimajo še nikakih zaslug, a tudi za-se še kaj malo! Ni čudo: sklepali so na jedni strani še premladi in torej neizkušeni, na drugi strani pa taki ljudje, ki se pečajo z dragimi stvarmi, nego s političnimi! I, moj Bog, kakšen pojrn pa hočeje imeti o jugoslovanskem klubu državnega zbora ljudje, ki jim je politična mreža španjska vas. Žalostno, ali resnično je, da se na Kranjskem bodo vršile državnozbornske volitve ob srditem boju! Včasih so stopali v politični boj in njega vodstvo le stari, odrašeni, izkušeni in zreli možje; zdaj imajo prvo besedo ljudje, ki so komaj storili prvi korak v praktično življenje. Manj ko nas je, večje ruvanje, koristolovstvo in čestihlepnost. In političsko nezreli ljudem se daje še potuha!

Državnozbornske volitve so pred durmi in tem nasproti stoje vsak dan ostudnejše kranjske razmere! Kdo se jih ni že naveličal in kdo jih ni še sit teh spletk in političnih istrig? Vlada in nemškutarji se smejejo za hrbtom, ko vidijo, kaj se godi v nas! Kar pet strank se pripravlja za boj, in že se rujeje iz plota koli, s katerimi bo udrihala druga po drugi. Je že prav! Vsak narod ima takih poslancev, kakoršnih zasluž; toda narod naj bi se postavil po robu in si izbral zastopnikov po sveji volji, da mu pozneje ne bo treba javkati in obžalovati, da se je slepo pokoril raznim osrečevalcem. Malo močatosti, resne volje in značajnosti se more pripisati možem, ki so se imeli te dni pogajati za uresničenje jugoslovanskega kluba. Potreba take organizacije je tako jasna, da bi se stvar morala rešiti v par urah. Pa ne, in ne, ruvanje mora biti, seveda, brez tega nekaterim ljudem — njih politika nič ne nese! Kaj narod! Saj je Amerika in Brazilijska še odprta, če se ne čuti doma srečnega. Kaj dunajska vlada! Če ima kak respekt pred slovenskimi zastopniki ali ne, to je nekaterim našim politikom pač vse — „klobasa“, da se le govori o njih imenu! Pojte no, kdo vam bo neki kaj verjel, ko niti za najvažnejši trenutek ne žrtvujete malce resne volje! Devet starih poslancev

IV.

Zgode Châbeove hčerke. — Kresnice Savignyjske.

„Savigny-sur-Orge“.

„Draga Sidonija!“

„Včeraj smo sedeli v veliki jedilnici, saj Ti je znana. Vrata na teraso, s cvetjem pokrito, so bila odprta na stežaj. Meni je bilo malo dolg čas. Ded je bil slabe volje vse dopoldne, in moja mati, revica, oplašena od nabranih obrvij, ki se jej vedno dajale zakone, se ni upala ziniti niti besedice. Prišlo mi je na misel, da je vendar v resnici škoda, da bi v tako lepem kraju morala tako samotno preživeti poletje in da bi bili sedaj, ko sem ostavila samotno ter mi je vse sezono prebiti na kmetih, jako srečna, ako bi, kakor prej, imela zraven sebe človeka, ki bi z menoj pohajal po gozdih in šumah.“

Res, da Georges prihaja sedaj pa sedaj, a vselej stoprav popoldne, k obedu, drugo jutro pa z očetom zopet odpotuje, predno jaz ustanem. Razven tega je Georges sedaj resnoben mož. Opraviti ima v tvornici, in kupčijske skrbi tudi njemu čisto gubančijo čelo. (Pride še.)

PODLISTEK

24

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

In revica, nagajena preko svojega dela, je nastopila petovanje, veliko potovanje v kraljestvo sanj, kakoršnih je bila že toliko napravila v svojem bolniškem naslanjaču, nogi nepremično naslanjaje na pručico, očarljivo petovanje, s katerega se je vselej srečna in vesela vrnila z vsem zaupanjem ljubljene soproge, naslanjajoča se ob Franovo roko. O tem so njeni prsti spremljevali sen njenega srca, in mali ptiček, ki ga je ta čas držala v rokah, urejajoča mu pohabljeni perutnici, je bil tudi videti potovanja željan, da bi odfrčal daleč, daleč odtod, lahko in veselo kakor ona.

Najedenkrat so se odprle duri.

„Menda vendar ne motim?“ vprašal je trifufujoč glas.

Mati, ki je bila male jela kimati, se je vzdramila naglo.

„O! Gospod Fran!... Stopite vendar bliže, gospod Fran... Kakor vidite, čakava očeta... Ti

na jedni, deset novih na drugi strani, vmes pet strank in devetindeset tistih „osrečevalcev“, ki hočejo le sebe osrečiti. Mar se tako dela za interese slovenskega naroda, da se ne more skleniti niti ubog kompromis za usodepolne eventualnosti? Narod slovenski, vi razumniki slovenski, oglasite se, in povejte, da obsojate tako početje. Narod, ti pa razsojaj o poslancih — sam!

(Opomba uredništva. Tako govori naš ljubljanski dopisnik; sami pa spregovorimo o stvari, čim bomo obveščeni na vse strani.)

Različne vesti.

† Štefan Nadišek. Včeraj je umrl v 69. letu svoje dobe gosp. Štefan Nadišek, civilni geometer in posestnik pri sv. Ivanu. S pokojnikom položé v grob jednega iz sedaj že jako redke vrste prvih boriteljev za prava naših okoličanov. Pokojnik je bil deželni poslanec oziroma mestni svetovalec skozi dolgo dobo 23 let, torej od začetka ustavnega življenja pa do zadnje sesije. Kakor tak je stal vsikdar zvesto na strani našemu voditelju Ivanu Nabergoju. V onih časih, ko so naši okoličani dihali še nekoliko svobodneje, bil je tudi župan v Kolonji. Večni dal mir in pokoj temu zvestemu sinu naroda slovenskega, a okoličanom je dolžnost, da mu ohranijo hvaležen spomin in — da ga posnemajo. Žalujočina rodbinama Nadišek-Germek izrekamo svoje iskreno sožalje na tej britki zgubi.

Zvršetak komedije. Šli so. Neslavna liberalno-lahonska-zidovska večina našega mestnega sveta dala je z županom vred ostavke ter pripravila mestne občino tržaško v položaj, v kakoršnem ni še bila, odkar ima Trst svoj lastni statut: nima ne župsna, ne delegacije, ne občinskega zastopa. In to je došlo iz zgolj trme in kljubovanja zoper namestništvo. Minolega ponedeljka sklicali so mestni svet v najmo, javno sejo. Dasi se je sklicanje vršilo tako rekoč zadnji trenotek, vendar so imeli gospodje od „liberalne“ večine časa dovolj, da so obvestili „svojo gardo“ o znamenitosti predstoječe seje in res je prihrumelo na galerijo običajnih pobalnikov, ki so zasedli vse prostore do zadnjega kotička. Gospodom svetovalcem pa se nasprotno ni nič kaj mudilo v sejo: došlo jih je samo 30; od takozvanih „konservativcev“ ni bilo niti jednega, od naših pa svetovalec Dollenz. Torej izvzemši njega, bilo je vse od župana doli izključno „liberalno“. In kakor se čuje, posvetovali so se kolovodje te „liberalne“ večine še pred sejo, kako naj bi se vedli v tej seji, v kateri je bila glavna stvar razprava o znanih dveh namestništvih naredbah v popolnjenje volilnih listin. Nekateri so predlagali, naj bi se večina vedla tako — razposajeno, da bi bil vladni zastopnik prisiljen razpustiti sejo; drugi pa se se preplašili grožnje c. kr. namestnika, ki jo je baje izustil nasproti županu, da bode namreč osrednja vlada smatrala neuvazevanje namestniških naredb kakor očiten upor, katerega hoče ministerski svet kaznovati s tem, da zaustavi tržaško konstitucijo ter imenuje cesarskega komisarja kakor voditelja občine. In to bi ministerski svet sedaj steril prav lahko, ker ni parlamenta. Zatorej so nasvetovali drugi kolovodje v oči gled tej grožnji, da se „liberalna“ večina vede kakor „žrtva namestništvenga nasilstva“ in da odstopi. Ta predlog da je obveljal.

Tej „liberalni“ seji je torej predsedoval župan dr. Pitteri, a vladnega zastopnika ni bilo. Proglasivši sejo otvorjeno, je dal župan prečitati namestništveni dopis, s katerim se priobčuje, da je Nj. Vel. cesar potrdil sklep mestnega sveta iz seje 25. novembra m. l. gledé odmeritve hišarine za leta 1897., 98. in 99. Ko je zbor prestopil na razpravo toček dnevnege reda se je oglašil podžupan Mojzes Luzzatto. Opozoril je na okolnost, da je 3. točka dnevnega reda priobčenju namestništvenga naredb, ticočih se obč. volitev. Toda z ozirom na okolnost, da utegniti ti naredbi bistveno uplivati na daljšje ravnanje večine, predlagal je govornik, naj se ta točka postavi na prvo mesto in naj se takoj prečitati namestništveni naredbi. Ker se nihče ni upiral temu predlogu, dal je župan po tajaiku dr. Boccardi takoj prečitati obe omenjeni naredbi. Prva naredba je od 26. januarja 1897. ter se dostaje slovenskih reklamacij. To naredbu priobčujemo na drugem mestu v nje celoti. Tu bodi le omenjeno, da nalaga upi-

sati 142 volilcev, 187 pa jih brisati, oziroma ne vpoštovati. Naredba veleva slednjič, da je o tem obvestiti reklamante dr. Gregorina, dr. Pretnerja in dr. Rybafa. — Druga namestništvena naredba je od 30. januarja 1897. ter ukazuje vpisati v volilne listine 203 osebe, in sicer železniških uradnikov, pomorskih kapitanov, Lloydovih zdravnikov, umirovljenih častnikov in vojaških uradnikov in dr. Namestništvo naglašja v tej naredbi izrecno, da spada rešitev rekurzov v volilnih stvareh v prenešeni delokrog, kar pa mestni svet zani-kava sofištski.

Ko ste bili prečitani obe naredbi, oglašil se je zopet dr. Mojzes Luzzatto, izročivši županu pismo, katero je prosil, naj se takoj prečita. Tajnik dr. Boccardi je prečital pismo. V istem se „liberalna“ večina toži, da namestništvo krši mestni statut, in da torej podpisanim ni možno več vršiti svojih dolžnosti kakor svetovalci, ker so bili prisegli, da hočejo ščititi in varovati nedotaknjeno avtonomijo občine in nje statut, zatorej da odstopajo. Podpisani so bili: Mojzes Luzzatto, Karol Dompieri, podžupana, ter svetovalci: Artelli, Bannelli, Barison, Benussi, Berlam, Bernardino, Boccardi, Cambon, Combi, Consolo, D'Angeli, Geiringer, Hermet, Janovitz, Liebmann, Poldo Maurone, Mazzoli, Mestron, Morpurgo, Piccoli, Porenta, Avgust Rascovich, Edgard Rascovich, Riedmiller, Rusconi, Venezian, Spadoni, Ventura, Vianello, Wieselberger in čič Zanzola. Skupaj 33. Med čitanjem teh imen je galerija kričala, ploskala in razbijala, da je bila strahota, izjavivša na ta način svojo sodbo o veči ali manjši priljubljenosti vsacega posamičnega svetovalca. Tulili so tudi „fora i schavi“, sosebno onda, ko je svetovalec Dollenz demonstrativno ostavil dvorano. Ko se je hrup nekoliko polegel, izjavil je župan dr. Pitteri, da v oči gled tej izjavi velike večine mestnega zastopa polaga tudi on svojo čast kakor župan v reke c. kr. namestnika. Ta županova izjava je provzročila frenetično odobravanje na galeriji. Dr. Pitteri je na to konstatoval na kratko, da zbor ni več sklepčen in ob 7. uri 45 min. pretrgal sejo. Galerija se je praznila med neprestanimi odobravalnimi klici odstopivši večini.

Gospoda so odigrali svojo ulogo. Sedaj je na vladi, da završi igranje in poskrbi za resnoben, lojalen občinski zastop.

Prvo in najnujnejše vprašanje pa je sedaj: kdo bode vodil upravo občino do izvršenih volitev? To vprašanje gre od ust do ust, a nikdo ne slutiti niti, kako ukrene vlada v oči gled temu položaju. O tem pa so prepričani vsi, da je tu angaževana avtoriteta in ugled državne oblasti. Italijanska gospoda uprav silijo na to, da mora nastopiti preobrat v naših odnošajih, a vsaki pošteno misleči državljan želi, da vlada pobere rokovico, ki so jej jo vrgli objesna gospoda in da izvaja ta boj kakor zahteva korist države in kakor zahtevajo bolni odnošaji, vladajoči sedaj med prebivalstvom različnih narodnosti v tej pokrajini.

Dogodek iz seje minolega ponedeljka v mestnem svetu tržaškem je seveda predmetom diskuzije v vsem javnem življenju našega mesta. Iz gornjega poročila je razvidno, da progresovci navajajo kakor vzrok svojem koraku dejstvo, da je cesarski kr. namestnik zažagal županu Pitterju, da vlada razpusti mestni zbor in da imenuje komisarja, ako bode zbor vstrajal v svoji upornosti zoper naredb namestništva gledé postopanja z reklamacijami. Demisijo členov bi bilo po takem razumeti tako, kakor da so raje šli, nego da bi bili morali iti. V včerajšnjem „Piccolu“ pa čitamo popravek župana Pitterija, v katerem trdi isti, da ni res, da bi mu bil namestnik govoril o „suspenziji ustave“; „Piccolo“ pa še vedno trdi nasprotno in obžaluje, da župan govori le o tem kar namestnik ni rekel, a da molči o tem, kar je rekel. Kje je tu resnica? Bodisi kjer hoče, to pa je gotovo, da so naše razmere jako bolne.

Za državnozbornske volitve. Z včerajšnjem dnevom 3. februarja je pričela doba za reklamacije in bode trajala do 10. t. m. V tej dobi ima vsakdo pravico iti na magistrat in upogledati v imenike volilcev. Ako ni vpisan, ali ako vidi, da ni vpisano več drugih, ki imajo pravico, ali ako je vpisanih takih, ki nimajo pravice, sme zahtevati, da se upišejo prvi in da se brišejo poslednji. Te reklamacije je torej uložiti najdalje do dne 10. t. m.

Pozneje reklamacije se zavrnejo. (Isti rok velja tudi za deželo in je reklamacije ulagati na dotičnih občinskih uradih.) O reklamacijah bode odločalo namestništvo.

Za volitev v V. kuriji so oblasti že ukrenile vse potrebno. Z ozirom na veliko število volilcev (kakih 40000) bode v Trstu in v okolici več volilnih sekcij. Okolica bode volila:

1.) Prebivalci: iz Škednja, Čjarbole, sv. M. M. Spodnje in Zgoraje v šolskem poslopju v Via del Istria. 2.) Rocola, Kjadina in Lonjera v šoli pri Revoltella; 3.) Gvardjele, Kolonje in Škorklje v šoli v ulici Kandler; 4.) Barkoveč, Grete in Rojana v šoli v Rojauu; 5.) iz Bazovice, Ban, Gropade, Trebč, Občin, Proseka, Kontovelja in sv. Križa v šoli na Opčinah. Možno pa je, da se ta razredba še opremeni!

To velja za V. kurijo. Vsakdo, ki meni, da mu gre volilno pravo v tej kuriji naj se prepriča, ali je vpisan ali ne.

Sedaj pa še poseben opomin onim 200 volilcem, ki so ravnokar potom reklamacije zadobili volilno pravico za občinske volitve. Ti volilci so ob enem dobili volilno pravico tudi za državni zbor in sicer v prejšnjih kurijah in v novi V. kuriji. Imajo torej pravico dvakrat glasovati za državni zbor. Prepričajte naj se torej, ali so vpisani toliko v liste za V. kolikor za dosedanje skupine.

Ako vidi kdo, da ni vpisan, naj se obrne do naših odvetnikov in sicer po tem le redu:

za VI. in IV. okraj (Rojan, Greta, Barkovlje, Kontovelj, Prosek in Sv. Križ) do odvetnika dra. Gustava Gregorina, Via Molin piccolo št. 3.

za III. in V. okraj (Vrdela, sv. Ivan, Škorklja, Opčine, Bane, Trebče, Padriči, Gropada in Bazovica) do odvetnika dr. Mateja Pretnerja, Corso, piazzetta S. Giacomo št. 1

za I. in II. okraj. (Škedenj, sv. Mar. Magdalena zgornja in spodnja, Rocol, Kjadin, Lonjer, Katinara), do odvetnika dra. Otokarja Rybafa, Via San Spiridione št. 3;

za mesto pa po abecednem redu in sicer od A—G do odv. dr. Gustava Gregorina; od H—P do odv. dr. Mateja Pretnerja in od R—Z do odv. dr. Otokarja Rybafa.

Sekcije v mestu priobčimo prihodnjič.

Namestniška naredba. od 26. januarja 1897. gledé slovenskih reklamacij zaradi volilnih listin se glasi: „Ker se mestni magistrat brani — ne da bi imel zakonit vzrok za to — odločiti o reklamacijah, ki so jih uložili v slovenskem jeziku dr. Gregorin, dr. Pretner in dr. Rybaf zoper volilne listine za volitve v mestni svet tržaški in ni izvršil naloga, danega mu z dopisom 18. decembra 1896., da v postavno določeni dobi razsodi o teh reklamacijah, kakor je to razvidno iz poročila od 30. decembra m. l., ukazuje namestništvo vsled semkaj uloženi pritožbe in na podlagi poročila od 5. januarja 1897., da je upisati v volilne listine te-le osebe: 1. v IV. volilnem telesu (45 imen); 2. v III. telesu (4 imena), 3. v II. telesu (3 imena), 4. v I. okraju okolice (19 imen); 5. v II. (3 imena); 6. v III. okraju (1 ime); 7. v IV. okraju (3 imena); 8. v V. okraju (3 imena); 9. v VI. okraju (2 imeni).

Te osebe imajo volilno pravico na podlagi čl. 4. temeljnih zakonov od 21. decembra 1867. in v smislu §§. 8 in 33 tržaškega statuta.

Razven tega se pozivlja mestni magistrat, da vpiše v volilne listine te-le osebe, ki imajo volilno pravo na podlagi §§. 8 in 33 statuta tržaškega: a) v I. okraju okolice (24 imen); b) v II. okraju (2 imeni); c) v IV. okraju (7 imen); d) v V. okraju (10 imen); e) v VI. okraju (16 imen).

Nadalje je iz volilnih listin brisati v I. okraju okolice 5 volilcev: 2, ker nista dokazala, niti da imata posestvo, niti da plačujeta davke, 3 pa, ker so umrli.

O utokih, ticočih se volilcev: — (30 imen) —, ni treba odločevati, ker je glasom zgoraj omenjenega poročila bilo deloma že odločeno v drugih reklamacijah, deloma pa so vpisani v listinah

(Naredba se bavi zatez nekaterimi izpravki in popravki imen, ter nadaljuje.)

Reklamacije dr. Gregorina, dr. Pretnerja in dr. Rybafa, gleké teh-le oseb . . . (149 imen) . . . se ne jemljejo v obzir, ker ni dokazano v teh slučujah aktivno volilno pravo.

Nalaga se mestnemu magistratu, da naglo izvrši popravke v volilnih listinah v smislu te naredbi ter da sporoči o izvršitvi.

Obvesti naj o tej rešitvi tudi rekurente dr. Gregorina, dr. Pretnerja in dr. Rybáfa.

Proti tem določbam namestitva, sklenjenim v varstvo zakonov, ni dovoljen daljnji utok.

Poprava volilnih listin se mora završiti do 2. februarja, ker je treba vpoštovati 17 dan februarja kakor početek volitev.

Osebná vest. Podpredsednik tukajnjega finančnega ravnateljstva, dr. Schuster, se je odpeljal na Dunaj.

Imenovanje. Prizivno sodišče v Trstu je podelilo pravnemu vežbeniku na okrožnem sodišču v Gorici, Rihardu pl. Fornasariju, mesto avskultanta.

Slednjč vendar! Po tolikih borbah, po tolikih pritožbah, po tolikih — neprijetnostih je visoko c. kr. ministerstvo za trgovino vendar enkrat predstavilo v Inomost po vsem Primorskem in Kranjskem predobro „znanega“ višega komisarja Petra Corà! Govori se, da je bil ta mož duša sedanjega sistema na našem poštnem ravnateljstvu in govori se nadalje, da je to premeščanje vzbudilo splošno radost med 95% uradnikov brez razlike narodnosti. To lepo soglasje v veselju je pač značilno za gosp. Corà. Mi ne vemo drugega reči gospodu Corà za popotnico, nego: Srečno pot in toliko sreče v lepem Tirolu, da bi si nikdar ne želel več povrniti se med nehalno slovensko ljudstvo v pokrajini primorski in kranjski. Tako bode njemu prav, nam pa — še bolje!

Gosp. načelniku južne železnice na znanje. Pišejo nam: Ni dovolj, da smo prezirani na poštah uradih, temveč započeli so nas žaliti tudi podrejeni organi južne železnice. Med temi organi pa se posebno odlikuje magacinski nadglednik Bayer. Ta mož žali naš rod z izreki, kakršni se morejo poroditi le iz narodne mrznje. Pred nekoliko dnevi se je izrazil celo, da ve za neko radikalno sredstvo zoper tiste „ščavone“, došle preko Opčin v Trst. Kakovo da je to sredstvo, za sedaj molčim, omenjeno pa bodi, da naj dotičnik pazi, da ga njegovi izbruhi ne dovedejo v neprijetnosti.

Gosp. načelnik! Poznano mi je, da ste občno spoštovani in pravični, zato pa Vas prosim, da poučite omenjenega gospoda, kako je dolžan spoštovanja tudi do Slovencev.

Čast, komur čast! Iz Škedenja nam pišejo: Kakor znano, se v več krajih srednje Afrike še sedaj trguje s sužnji. Arabski tolovaji imajo v rokah to sramotno kupčijo. Ker o sedanjih razmerah ni pričakovati od nobene vlade, da bi odpravila ta madež XIX. stoletja, pomaga se tem sužnjem, da se zanje nabira denar. Misijonarji odkupujejo sužnje z nabranim denarjem. In tu pokazali so letos svoje usmiljeno srce naši Škedenjci, ki so pred dvema letoma kar na prvi poziv poslali nesrečni Ljubljani 360 kron. Gospod župnik je oznanil, da bode 6. t. m. (v praznik sv. 3 kraljev) v cerkvi darovanje za nesrečne sužnje in vrli Škedenjci so prinesli koj na oltar ljubezni 250 kron. Čast takim župljanom! Bog plati!

Obrotniško društvo v Barkovljah bode imelo dne 18. t. m. ob 7. uri zvečer svoj redni občni zbor v prostorih društvene krčme. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika; 2. Poročilo tajnika; 3. Posamezni predlogi; 4. Volitev novega odbora.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojarcu priredi svojo predpusno veselico — kakor že naznanjeno — v nedeljo dne 14. t. m. v prostorih „Rojanskega konsumnega društva“. Program priobčimo pozneje.

Pristopajte k „družbi sv. Mohorja“! V Evropi ni nobene države, v kateri bi živelo toliko različnih narodov kakor v Avstriji, različnih po omiki in številu svojih udov. Nekaterim so zagotovljena najvišja dostojanstva v cerkvi in državi, na razpolaganja so jim vsi viri za omiko, imajo vseučilišča, srednje šole in prostonarodne šole, akademije in druge zavode, ki širijo omiko in s tem tudi ponujajo sredstva, da si posamezniki žnjimi pripomorejo do blagostanja ali vsaj do bolj ugodnega položaja v življenju. Mi Slovenci se ne moremo ponášati niti z visokimi in vplivnimi službami, niti z učnimi zavodi, na katerih bi si prisvajali sredstev za tisto omiko, katere sedanji čas bolj in bolj zahteva od nas. Naši sorodniki, Hrvati,

Čehi in Poljaki imajo visoke in srednje šole, v katerih se njihovi sinovi mogo izobraziti v materinem jeziku, oni imajo akademije, ki z bogatimi gmotnimi sredstvi pospešujejo znanost; v Hrvatih, Čehih in Poljaci se nežna deca poučuje v razumljivem materinem jeziku. Mi pokrajinski Slovenci še teh najpriprostejših sredstev nimamo. Le gledite, kako se vse Nemštvo združuje proti dvojezični (ne strogo samoslovenski gimnaziji v Celju)! Tu v Trstu si morajo Slovenci s teškimi žrtvami vzdrževati svojo jedino slovensko šolo, dasi bi otrok bilo več nego za take šole. Slovenci so si morali že od nekdanj sami skrbeti za svoje najpriprostejše potrebe z ozirom na svojo omiko. Mi in Slovaki smo v tem obziru v najslabših razmerah v vsej Avstriji.

Dobro so poznali plemeniti rodoljubi naše tužne razmere, ko so ustanovili „Družbo sv. Mohorja“ s sedežem v Celovci. S početka je morala družba boriti se z raznovrstnimi težavami. Ko se je pa postavila na versko stališče, je procvitala vedno bolj in bolj. Naš narod je vernega mišljenja kakor malo kateri drug v Evropi. Potuj po kateri koli deželi, nikjer ne zapaziš toliko cerkev po dolinah in posebno na vrhah hribov in dolin, kakor po Slovenskem; tega ne zapaziš niti na Hrvatskem, ne na Češkem, ne na Poljskem. Bolj ko je uvaževal odbor „Družbe sv. Mohorja“ duhovne in duševne potrebe, tem bolj je rastle število njenih členov; število njenih udov je naraslo nad 75.000; s takim ogromnim številom društvenikov iz priprostega ljudstva se ne more ponášati nobeden omikan narod na svetu. S tem številom se tolašimo mi Slovenci, da morajo odločilni činitelji tudi nas jedenkrat vzeti v poštev.

Med knjigami, ki jih izdaje „Družba“ je velike važnosti „Sveto pismo“, ki ga prireja dr. Lampè. Za prosto ljudstvo je to silno važna knjiga. Najpoprej so jo Slovenci dobili 1584. l. v protestantskem smislu. Koncem minolega stoletja sta jo Slovence na novo priredila Blaž Kumerdej in Jurij Japelj. V sredini tekočega stoletja sta se združila dva škofa, čijih srce je gorelo v ljubezni za slovenski narod — kdo ne pozna imeni Slomšek in Ant. Wolf? — Tadanji prevod pa ni bil namenjen toliko prostemu narodu kakor duhovnikom in drugim bolj omikanim krogom. Dr. Lampè, profesor bogoslovja v Ljubljani, in urednik časniku: „Dom in Svet“ stoji na vrhuncu bogoslovske vede, piše lep domač jezik, in je svete kraje obhodil sam in si ob tej priliki preskrbel mnogo slik, s katerimi razlaga in krasi besedilo svojega prevoda. Torej že zaradi te knjige je družba vredna vsega priporočila.

Vkljub trdemu boju v življenju pa je Slovenec vendar tudi rad dobre volje. Tudi na to stran je preskrbljeno s tem, da „Družba“ izdaje pesmarico, iz katere si vsakdo po svoji zmožnosti lahko izbere primerne posvetne in duhovne pesni. Knjige pa prinašajo tudi lepe povesti, pesmi in nauke, potrebne in koristne v vsakdanjem življenju. —

Knjige so pisane v priprostem in poljudnem jeziku; zatorej bodo jako dobro služile v Trstu in v okolici, kjer imamo premalo šol za priprosto ljudstvo.

Opomnimo še samo jedno stvar. Tukaj sploh znani in čislani gospod kanonik Černe so poskrbeli, da se je imeniten nemški molitvenik priredil za Slovence z naslovom: „Sveti rožni venec“, ki bo gotovo ugajal našim Slovincem. Iz teh vzrokov pristopajo prav marljivo „Družbi sv. Mohorja“.

Pristop se lahko naznanja v župniščih pri sv. Antonu novem, pri sv. Antonu starem in pri št. Jakobu v Trstu.

Zahvala. Na naš poziv do vsmiljenih src so doposlali nesrečni rodbini Ličnovi: Trž. podp. in br. društvo 10 gld., Ivan Mrevle 1 gld., Anton Vidmar 50 nč., Marija Žgavec 20 nč., Antonja Ličen 50 nč., Marija Fajdiga 20 nč., N. N. 1 gld., težaki pri Porenta 1 gld. 90 nč., Andrej Sever 30 nč., Fran Kodrič 1 gl., N. N. 30 nč., Ignacij Vidmar nabral 2 gld. 59 nč.

V imenu nesrečne rodbine Ličnove bodi izročena najiskrenejša zahvala vsem, ki so pokazali svoje usmiljeno srce. Pridodati nam je še, da so siromaku Ličnu ure štete in je sleherni dan pričakovati katastrofe. Ako se hoče še kdo usmiliti v tej hudi uri res usmiljenja vredne žene in kopice

nedolžnih otročičev, povedano mu bodi, da družina Ličnova biva Donadoni št. 10.

„Bralno in pevko društvo v Ajdovščini“ vabi na veselico s plesom, katero priredi dne 7. februarja 1897. v prostorih društva „Edinost“. Med veselico in plesom svira znamenita Postojnska godba na lok. Začetek tečno ob 7. uri zvečer. Vstopnina na veselico 30 nč., sedež 20 nč. Vstopnina k plesu za plesalce 1 gl., plesalke svobodne.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 17. do 23. min. m. rodilo se je v tržaški občini 81 otrok (46 moških, 35 ženskih). Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 16 slučajev vnetja sôpnih organov, 10 sl. jetike, 5 sl. ópie, 2 sl. škrlatice, 6 sl. dávice, 2 sl. legárja, 4 sl. kápi, 1 samomor itd.

„Društvo 200 kilogramov“. Ni dolgo temu, kar smo priobčili, da se je v Parizu zasnovalo „društvo 100 kg.“, kateremu more biti član le tisti, ki tehta najmanj 100 kg. Povedali smo takrat, da je namen temu društvu ta, da se debeluh spoznavajo med seboj, gojé edsobne prijateljske odnošaje in prirejajo skupne obede. No, to društvo je imelo minolo soboto svoj prvi shod. Seveda je bil glavni namen „zborovanju“ dobro jesti in piti. Udeležnikov je bilo 46. Predsedoval je trgovec Flóher, ki tehta 160 kg. Prisoten je bil tudi najdebelejši vojaški novinec Francije, Flo-mont, ki vaga 155 kg. ter meri preko prsi 1 meter 51 cm. Siromaku je še-le 20 let.

Parnik, ki kuri svoje kotle s kavo! Predvčerajšnjem je priplul iz Viktorije v Braziliji v naše pristanišče nemški parnik „Athen“, last parobrodne družbe v Hamburgu. Ta parnik je imel jako nesrečno vožnjo. Še predno je dospel v Gibraltar, pošlo mu je ogleje. Ker si drugače ni mogel pomagati, dal je poveljnik sesekati šest komadov jamborja. Toda vse to ni bilo dovoljno za kurjavo. Da je mogel parnik dospeti vsaj do Gibraltarja, kjer se je pravišel z oglejem, dal je poveljnik kuriti — s kavo! Parnik je imel namreč ukraanih 45.000 vreč kave. Sežgali so 150 vreč kave ter se srečno privlekli do Gibraltarja. Čim je parnik dospel v Trst, šel je poveljnik na pomorsko vlado, kjer so ga zaslišali na zapisnik. Izkušeni mornari pravijo, da je moral imeti jako tehtnih vzrokov in da ga je zamogla le skrajna sila primorati v to, da se je lotil tega obupnega sredstva.

Ministarski predsednik Banffy in pa Bog. Budapeštanski „Alkotmany“ prinaša tole satiro:

Ministarski predsednik baron Banffy se razgovarja s primazom-knezouadškofom.

Banffy: Torej, Vi, presvetli, trdite to za gotovo?

Škof: Prav za gotovo, ekscelenca!

Banffy: Po Vaši trditvi bi bil torej oni, ki je svet ustvaril... hm, kakó ga že imenujete?

Škof: Vsegamogočni Bog!

Banffy: Da, Bog... To ime sem že nekdanj čul!

Škof: Temu se ne čudim.

Banffy: Torej po Vašem menenju je Bog ustvaril tudi solnce, ki nam daje svetlobe in gorkoto?

Škof: Na tem ni dvomiti!

Banffy (zelo porogljivo): Tudi luno?

Škof: Tudi luno, seveda!

Banffy: Človek bi počil od smeha!

Škof: Le smijajte se, ekscelenca!

Banffy: Po Vaši trditvi je torej vse ustvaril Bog: nebo in zemljo, vode in ogenj, drevesa, ženske in moške?

Škof: Seveda, vse, vse, brez izjeme!

Banffy: No, aminenca, mogoče je, da je Bog ustvaril nebo in zemljo, solnce, luno in zvezde. Bržkone je ustvaril tudi Vas, morda celo druge ministre, — le dobro me poglejte! — mene pa ni ustvaril Vaš Bog!

Koledar. Dan's (4.): Andrej Kor., škof Veronika. — Jutri (5.): Agata, devica; Japonski mučenci. — Mlaj. — Solnce izide ob 7. uri 26 min., zatoni ob 5. 4 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 4 stop., ob 2 pop. 8.5 stop. C.

Preizkusili in priporočili se sloviti vsučiliščni pr. fesorji in zdravniki tinkturo za želodec lekarja Piccoli-ja v Ljubljani (Dunajska cesta), katera je ugodno učinkujoča, želede: krepkajoča, slast in prebavljanje povspenjujoča in telo odpirajoča sredstvo. Stekleničica velja 10 novč. I

Najnovejše vesti.

Poreč Deželni zbor je danes z večino glasov potrdil izvolitev poslancev Mandiča in Jenka.

Carjigrad 3. Poročila s Krete javljajo o popolni anarhiji v okrožju Kameje. Bati se je, da zopet počí ustaja. Posadka se pomnožuje.

Pariz 2. S Krete javljajo: Tudi v Rethymno in Kaneji je bilo izgrediv; ubitih je bilo več krščanov in Turkov. V okoli ležečih občinah sti se obe stranki postavili v stan obrambe.

Peterburg 2. Senat je potrdil pravice do stalnega bivanja onim izraelitom, ki se dovršili visoke šole in si pridobili akademiško stopinjo.

Trgovinske brzojavke in vosti.
Budačpešta. Pšenica za jesen 7.45-7.47 ravnica za spomlad 1896 7.73 do 7.74 Oves za spomlad 8.01-8.02. Rž za spomlad 6.61-6.63. Koruza za maj-juni 1897. 3.84-3.86
Pšenica nova od 70 kil. f. 8.40-8.45 od 78 kil. 8.50-8.55. od 80 kil. f. 8.55-8.60 od 81. kil. f. 8.60-8.65 od 82 kil. for. — — — — — Ječmen 6.10-8. — — — — — prešo 5.65-6.10.

Pšenica: Ponudbe silse, mlini rezervirani. Cene padajoče. Prodaja 15.000 mt. nt. Rž 5 nč. ceneje. Vreme lepo.
Praga. Neravnirani sladkor for. 11.70 maj 12.05 mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst z carino vred pošiljatelj precej f. 32.25 — — — — — Cocaassa 33-50 33-75 Četverni 84-25 — — — — — V glavah sedih 38 — — — — — bolje
Havre. Kava Santos good average za januar 62.50 za maj 63. — — — — —

Hamburg. Santos good average za marec 50.75 za maj f. 51.50, za september 52.50 za december 52.75. mlačno.
Dunajska borza 3. februarja 1897

	danes	predčera
Državni dolg v papirju	101.95	102.10
„ „ v srebru	102.30	102.35
Avstrijska renta v zlatu	123.30	123.65
„ „ v krouah	101.15	101.10
Kreditne akcije	375.50	373.10
London 10 Let.	119.70	119.75
Napoleoni	9.52	9.51 1/2
20 mark	11.73	11.73
100 italj. li.	45.35	45.

ZELEZNISKI VOZNI RED.

a) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)
Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
6.30 predp. v Herculje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herculje, Rovinj, Pulj, Divačo in na Dunaj
4.40 popol. v Herculje, Divačo, Dunaj, Pulj in Rovinj.
7.30 „ v Herculje (in od Herculje brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlak ob praznikih
9.20 popol. v Divačo.

DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divače, Herculje.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herculje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljano.
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divače.

b) Južna železnica (Postaja južne železnice.)
Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. — „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštini vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštini vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v nabrežino, Videm, Rim.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10. — „ mešani vlak do Mürrzuschlaga.

DOHOD:
6.48 predp. mešani vlak iz Mürrzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.55 „ brzovlak iz Kermeina.
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.20 „ poštini vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštini vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Radi preselitve

prodajam v Novivasi na Blokah svojo na novo sezidano hišo v najlepšem kraju stoječo, kjer se križajo dve deželni in okrajni cesti. Hiša je najsolidnejše zidana in pripravna za vsako obrt. V hiši se nahaja gostilničarski obrt.

Ravno tam prodajam tudi izdelovalnico za sodo-vodo

edino v tem kraju, ki daje lep dobiček. Pripravljen sem kupcem po računih dokazati, kak promet sem dosegel pri trgovini z mešanim blagom, železnino in sodo-vodo. V kraju samem so same trije trgovci; v okolici se nahaja 19 vasi brez vsake trgovine. Omeniti mi je, da zahaja tja ljudstvo iz 9. făr. Z hišo prodam tudi, ako hoče kupec, njivo in travnike v skupni meri 14-16 oralov. Hiša je deset let davkov prosta. Kupei lahko tam otvorè novih rentabelnih obrtov brez konkurence.

Rakek 30. j. l. Lud. Ševar c. kr. poštar.

Naznanilo.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki je zajedao URAR priporoča se tople p. n. občinstvo za popravljanje vsakovrstnih ur. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8

Tužnim in potrim sracem javljajo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš soprog, oziroma oče, tast in ded

Štefan Nadlišek,

civilni geometer itd.

danes zjutraj mirno v Gospodu zaspal, previden svetotajstvi za umirajoče.

Pogreb bode v petek ob 9. uri predp. od hiše žalosti pri sv. Ivanu.

Mir v Gospodu njegovi duši!

Pri sv. Ivanu, dne 3. februarja 1897.

Žalnočji rodbini

Nadlišek-Germek.

Posebna naznanila se ne razpošiljajo in prosimo, da se prijatelji in znanci vzdržé sočialnih obiskov.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitnik

75.000 kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girelamo Mergurgo, Iga. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.

Razpisana je služba krčmarja

„Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“ v Rojanu. Prosilci imajo nložiti prošajo odboru navedenega društva do 7. februarja 1897.

Natančnejša poročila je poizvedeti pri odboru oziroma predsedniku.

C. kr. dvorna tovarna orgelj

bratov Rieger

v Jägerndorfu avstr. Silezija.

Zastopstvo v Budimpešti, VII., Garay-utca št. 48 v lastni hiši.

Dobre, cene cerkvene orglje

pod jako ugodnimi pogoji.

Katalog za orglje zastonj.

Podpisani naznanja, da je odprl dne 31. jan. t. l. gostilno pri

Maksimiljanu

Riva Grumula šte. 3,

(blizu trga Giuseppina).

Točijo se vina dalmatinska in istrska, pivo pa graško; kuhinja bode preskrbljena z gorkimi in mrzlimi jedili po najnižjih cenah.

Vino dalmatinsko (Viško) po 36 nč. liter

detto belo „ 44 „

Vino istrsko „ 44 „

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarnе v Pragi,

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 avč., 70 avč. in 1 gl. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo za kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo zrano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi

Na prostoru Ralli-jevem

MUZEJ TRABER

Anatomija — patologija, mehano-plastična nad 1000 predmetov.

Odprt od 9. predpoldne do 9. ure zvečer.

Ob petkih samo za gospe.

Ustoppina 20 avč. vojaki in otroci 10 avč.

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabe v pisarnah. — Tiskarna Dolene v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pošto 25 avč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 avč. in natančnejši naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer ga dobi po 20 avč. komad.

Narodnjakinje!

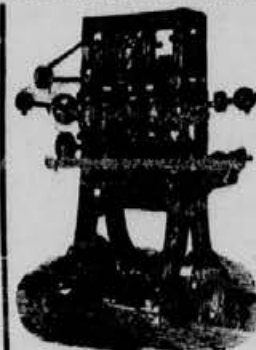
Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria šte. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in pošteno vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Yekoslav Grebeno.

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteta:

žage in stroji za obdelovanje lesa.

Agentje,

ki obiskujejo zasebnike iščejo se proti visoki proviziji za razprodajo okraj prēmiranih novovrstnih lesenih zastiral (Roulex) in zatvornic (Jalousies). Ponudbe s pečičevali C. Klement-u, tovarna zaloznj. Braunau na Bavarskom. (Ustanovljeno leta 1878 Največe tovarne te vrste.

Zaloga vina

Antona Polley-ja v Sežani.
Pristna bela in črna vina po 23 do 28 gl. hektoliter. Pošilja in razprodaja se le od 50 litrov naprej.

Borzni trg št. 14
Sedanja razstava:

Serijska tretja je na noveja iz Španske, s pogledom S. Sebastian, Alicante, Hernani, San Pedro, San Ivan, Algeziran itd. itd.

Ustoppina 20 avč. otroci 10 avč.